

Realkreditrådet

Den 18. august 1980

Hr. boligminister Erling Olsen

Boligministeriet

Slotsholsgade 12

1216 København K.

Ved skrivelse af 9. juli 1980 har boligministeren anmodet Realkreditrådet om en udtalelse vedrørende det af Jyllands Kreditforening, Forenede Kreditforeninger og Kreditforeningen Danmark i fællesskab fremsatte forslag af 3. juli 1980 om støtte til kriseramte landmænd.

Realkreditrådet har, som anført i kreditforeningernes henvendelse, været orienteret om dette initiativ, herunder om landboorganisationernes støtte til den foreslåede ordning, og har på et ekstraordinært bestyrelsesmøde den 18. august 1980 drøftet ministerens henvendelse.

Rådet har noteret sig, at ministeriet (som anført i henvendelsen af 9. juli 1980 til de tre kreditforeninger) er af den opfattelse, at en ordning som den foreslåede ikke kan gennemføres administrativt, men at gennemførelsen – såfremt betingelserne herfor i øvrigt er til stede – i givet fald må ske ved lov.

De tre kreditforeningers medlemmer af Realkreditrådet finder, ligesom De Samvirkende Danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger, at ordningens gennemførelse vil have meget stor betydning for mange kriseramte landmænds overlevelsesmuligheder. Der er således lagt vægt på, at støtten skal bidrage til sanering af kriseramte og overlevelsesværdige landmænds samlede gældsforhold. Ved at knytte forudsætning for ydelse af støtten til de samme kriterier for adgang til støtte, der er indeholdt i gældssaneringsloven, er der endvidere tilstræbt den enklest mulige láneprocédure. Samtidig sikres, at det kun er de absolut overlevelsesværdige landmænd, der kan opnå støtte, således at der er forbundet mindst mulig risiko for kreditforeningerne med ordningen. Henstandsbeløbene skal (jfr. forslaget) have prio-

ritet efter tinglyste lán, herunder lán ydet af Dansk Landbrugs Realkreditfond.

De tre kreditforeningers repræsentanter i Realkreditrådet finder det væsentligt, at ordningen iværksættes hurtigst muligt, således at det undgås, at en lang række ejendomme begæres til tvangsauktion med deraf følgende yderligere forværring af den i forvejen alvorlige situation for landbrugserhvervet og især for udviklingen i ejendomspriserne og derved for tilliden til realkreditten.

Repræsentanterne for Byggeriets Realkreditfond, Industrielle Kreditforening og Industriens Hypotekfond har med tilfredshed bemærket sig, at boligministeren har givet udtryk for, at en generel støtteordning til fordel for kriseramte landmænd formidlet via realkreditinstitutternes reserver under alle omstændigheder vil nødvendiggøre, at der tilvejebringes særlig lovhjælp herfor gennem en ændring af realkreditloven. Man er enig heri.

I denne forbindelse ønsker man at gøre opmærksom på, at tilvejebringelse af en generel hjemmel til støtte for en bestemt sektor blandt realkreditlántagere ikke er uden betænkeligheder – også selvom støtten forudsættes ydet indenfor beløbsgrænser, der totalt set svarer til den pågældende sektors andel i reserverne i det enkelte institut.

Man skal således pege på, at en ordning, hvorefter reservefondsmidler for lán mod 1. prioritet som led i en almindelig ordning kan benyttes til lán mod sekundær prioritet mere principielt vil bryde med det grundliggende system indenfor tinglysningsloven og med opgavefordelingen i realkreditloven, hvorefter lánenes sikkerhed og dermed tabsrisiko for långiver (muligheden for fyldestgørelse ved tvangsforfølgning) er opbygget efter en bestemt rangordning.